

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt over de wijze waarop het LBIO is opgetreden naar aanleiding van het verzoek van zijn ex-partner de inning van de door hem verschuldigde kinderalimentatie over te nemen.

Verzoeker klaagt er in dit verband met name over dat een met naam genoemde medewerker van het LBIO:

- in het door zijn ex-partner ingediende verzoekschrift tot geslachtsnaamwijziging, waarin stond vermeld dat zij bij toekenning van het verzoek, af zou zien van de kinderalimentatie, geen reden heeft gezien de inning niet over te nemen;
- in haar berichten steeds een wisselend standpunt heeft ingenomen over het moment waarop zijn alimentatieplicht zou eindigen;
- voorafgaand aan de overname van de inning geen navraag heeft gedaan bij zijn ex-partner wat zij met haar zinsnede in haar verzoekschrift bedoelde maar daaraan haar eigen interpretatie heeft gegeven;
- zich rechtstreeks tot hem heeft gewend met het bericht dat het LBIO de inning van de alimentatie overnam terwijl zij op dat moment wist dat een advocaat zich als zijn gemachtigde had gesteld.

Verder klaagt verzoeker over de wijze waarop het LBIO zijn klachten heeft afgedaan. Verzoeker klaagt er in dit verband met name over dat het LBIO zijn klachten, zonder hem daarover te hebben gehoord, bij beslissing van 6 november 2007 als (kennelijk) ongegrond heeft afgedaan en daarbij bovendien niet op alle in zijn brief van 16 oktober 2007 genoemde klachten is ingegaan.

Beoordeling

Algemeen

1. Uit de relatie die verzoeker met mevrouw X had is een zoon geboren. Bij beschikking van 6 juli 1999 heeft de rechtbank te Haarlem bepaald dat verzoeker met ingang van 1 augustus 1998 voor zijn zoon maandelijks een bedrag van f 500 aan kinderalimentatie moet betalen.
2. Op 23 mei 2007 verzocht mevrouw X het LBIO om de inning van de kinderalimentatie over te nemen omdat zij sinds april 2007 geen alimentatie meer van verzoeker had ontvangen. Bij brief van 1 juni 2007 liet het LBIO verzoeker weten dat het een verzoek van mevrouw X had ontvangen om de inning van de kinderalimentatie over te nemen. Het LBIO gaf daarin verder aan dat mevrouw X stelde dat verzoeker de maanden april, mei en

juni 2007 niet had betaald zodat er op dat moment sprake zou zijn van een betalingsachterstand van f 833,67. Verzoeker werd verzocht aan te tonen dat van een betalingsachterstand geen sprake was, dan wel deze alsnog binnen veertien dagen te betalen. Bewijsstukken van die betaling diende hij binnen 21 dagen aan het LBIO te sturen. Indien het LBIO de bewijsstukken niet binnen de gestelde termijn zou ontvangen, zou de inning van de kinderalimentatie worden overgenomen. De hieraan verbonden kosten zouden bij verzoeker in rekening worden gebracht middels het berekenen van een opslag over de betalingsachterstand en de maandelijks te betalen bijdrage.

3. In reactie op deze brief schreef verzoeker het LBIO op 5 juni 2007 dat het hem verbaasde dat mevrouw X het LBIO had ingeschakeld omdat zij in het door haar ingediende verzoekschrift tot geslachtsnaamwijziging van de minderjarige de volgende zinsnede had laten opnemen:

“Indien dit verzoek ons wordt toegekend dan zouden wij deze consequentheid willen doorvoeren door af te zien van de d.m.v. rechterlijke uitspraak afgedwongen alimentatie.”

Nu dit verzoek volgens verzoeker was ingewilligd, had hij zijn betalingen opgeschort.

4. In antwoord hierop deelde het LBIO verzoeker per brief van 8 juni 2007 onder meer het volgende mee:

“U schrijft in uw brief dat mevrouw X een verzoek tot naamswijziging heeft gedaan en in die brief heeft gezegd dat als het doorgaat, ze afziet van alimentatie. Ik wil u vragen of u dat zwart op wit heeft, als dat namelijk waar is moet ik het dossier sluiten.

Heeft u dat niet zwart op wit dan blijft de betalingsplicht staan en dient u voor 20 juni te betalen en de betalingsbewijzen op te sturen.”

5. Verzoeker zond het LBIO vervolgens op 18 juni 2007 een afschrift van de brief van mevrouw X van 15 augustus 2006 aan de Koningin waarin de door verzoeker genoemde zinsnede (zie hiervoor onder 3.) staat vermeld.

6. Blijkens een telefoonnotitie heeft de behandelend medewerker van het LBIO op 20 juni 2007 telefonisch contact opgenomen met mevrouw X die haar vertelde dat de achternaam van de minderjarige nog niet was veranderd omdat verzoeker tegen die wijziging in beroep was gegaan. Mevrouw X vond dan ook dat verzoeker de alimentatie gewoon moest betalen.

7. Het LBIO berichtte verzoeker op 26 juni 2007 dat uit gegevens van de Gemeentelijke Basisadministratie duidelijk was geworden dat de minderjarige nog altijd de achternaam van verzoeker had. Om die reden was hij volgens het LBIO nog steeds alimentatieplichtig. Verzoeker werd dan ook verzocht binnen 10 dagen de betalingsachterstand te voldoen en de betalingsbewijzen daarvan op te sturen.

8. Verzoeker reageerde hierop per brief van 29 juni 2007. Daarin gaf hij aan dat hij had voldaan aan het verzoek van het LBIO van 8 juni 2007 om aan te tonen dat hij de opmerking van mevrouw X dat zij afzag van de alimentatie "zwart op wit" had. Verder merkte hij op dat zijn bezwaren tegen de geslachtsnaamwijziging waren afgewezen waarmee het verzoek was ingewilligd. Verzoeker vond dus dat hij geen kinderalimentatie meer was verschuldigd. Dat de achternaam van zijn zoon nog niet was gewijzigd in de Gemeentelijke Basisadministratie deed hieraan niet af, aldus verzoeker.

9. Het LBIO berichtte verzoeker op 3 juli 2007 dat uit navraag bij de rechtbank was gebleken dat verzoeker beroep had ingesteld tegen de geslachtsnaamwijziging en dat op dit beroep nog niet was beslist. Verzoeker diende dan ook binnen zeven dagen te betalen.

10. Per brief van 5 juli 2007 liet verzoeker het LBIO weten dat hij het niet met het standpunt van het LBIO eens was. Van de minister van Justitie had hij op 23 maart 2007 namelijk een brief gehad waarin stond dat zijn bezwaren ongegrond waren verklaard en dat het verzoek om geslachtsnaamwijziging werd ingewilligd. Volgens verzoeker was hiermee aan de voorwaarde voldaan zoals mevrouw X die in haar brief van 15 augustus 2006 had gesteld. Verder gaf hij aan dat het LBIO hem had toegezegd de zaak te zullen sluiten als hij aan kon tonen dat mevrouw X afstand had gedaan van de kinderalimentatie. Dit had hij gedaan. Verzoeker verzocht het LBIO dan ook het dossier te sluiten.

11. Het LBIO liet vervolgens in zijn brief van 10 juli 2007 aan verzoeker weten dat mevrouw X afzag van alimentatie zodra "de naamswijziging erdoor is". Dit was nog steeds niet het geval zodat het LBIO vond dat verzoeker nog steeds alimentatieplichtig was.

12. Op 16 juli 2007 liet een advocaat het LBIO weten dat hij optrad namens verzoeker. Deze advocaat schreef het LBIO op 30 juli 2007 dat het LBIO door haar brief van 8 juni 2007 bij verzoeker het gerechtvaardigd vertrouwen had gewekt dat het tot sluiting van het dossier zou overgaan indien uit het door mevrouw X ingediende verzoekschrift tot geslachtsnaamwijziging zou blijken dat zij afzag van alimentatie. Het LBIO was echter op die toezegging teruggekomen door te verwijzen naar het feit dat de zoon van verzoeker nog steeds met dezelfde achternaam in het GBA stond vermeld. Hiermee had het LBIO in strijd met het vertrouwensbeginsel gehandeld aldus de advocaat van verzoeker.

Verder merkte de advocaat op dat mevrouw X in haar brief hoe dan ook had aangegeven af te zien van kinderalimentatie indien haar verzoek tot naamswijziging was ingewilligd. Dit was inmiddels gebeurd waarmee haar aanspraak op kinderalimentatie was komen te vervallen.

13. Per brief van 1 augustus 2007 aan de advocaat van verzoeker berichtte het LBIO dat zij van mevrouw X had begrepen dat verzoeker beroep had ingesteld tegen de naamswijziging maar dat verzoeker dit ontkende. Zodra een "officiële brief van de rechtbank was ontvangen waarin duidelijk staat dat de naam is gewijzigd", zou het dossier

worden gesloten.

14. Per brief van 23 augustus 2007 liet het LBIO verzoeker weten dat het de inning van de kinderalimentatie overnam.

I. Ten aanzien van de overname van de inning

Bevindingen

1. In zijn verzoekschrift aan de Nationale ombudsman geeft verzoeker aan dat hij sinds 1999 alimentatie voor zijn minderjarige zoon betaalt. Deze betalingen heeft hij opgeschort "door een veranderende omstandigheid, te weten de schriftelijke toezegging van de moeder, het kind en de echtgenoot van de moeder af te zien van deze onderhoudsbijdrage indien het verzoek tot naamswijziging wordt ingewilligd". Het LBIO ging met deze opschorting niet akkoord en vond dat verzoeker de kinderalimentatie nog steeds was verschuldigd. Verzoeker daarentegen vindt dat het LBIO het inningsverzoek van zijn ex-echtgenote niet in behandeling had moeten nemen "omdat sprake is van een veranderde omstandigheid door de toezegging van mevrouw X dat indien haar verzoek wordt toegekend, zij afziet van alimentatie".

Verzoeker klaagt er dan ook over dat het LBIO bij haar besluit de inning van de kinderalimentatie over te nemen voorbij is gegaan aan hetgeen zijn ex-partner in haar verzoek tot geslachtsnaamswijziging over het beëindigen van zijn betalingsverplichting heeft opgemerkt.

2. De directeur van het LBIO acht dit klachtonderdeel niet gegrond en vond dat de inning op juiste gronden was overgenomen. De directeur verwees hiertoe eerst naar artikel 1:7 lid 1 en 6 van het Burgerlijk Wetboek waarin de procedure tot naamswijziging is neergelegd en waaruit kan worden opgemaakt dat de naamswijziging pas een feit is op het moment dat het Koninklijk Besluit waarin het verzoek om geslachtsnaamswijziging is toegewezen, is ingeschreven in de registers van de Burgerlijke Stand (zie Achtergrond, onder 1.).

Verzoeker stelt zich aldus de directeur ten onrechte op het standpunt dat hij met ingang van 23 maart 2007, zijnde de datum van de beslissing van de directeur van de dienst Justis van het Ministerie van Justitie waarbij verzoekers bezwaar tegen het voorgenomen besluit tot voordracht tot naamswijziging, ongegrond is verklaard, niet meer alimentatieplichtig was. Volgens de directeur was met deze beslissing de naamswijziging nog niet definitief omdat tegen deze beslissing nog een rechtsmiddel open stond (waarvan verzoeker ook gebruik heeft gemaakt) en de naamswijziging dus nog niet was ingeschreven in de registers van de Burgerlijke Stand. De directeur is van mening dat met de zinsnede uit het verzoekschrift van de moeder dat het verzoek "ons wordt toegekend", doelde op het moment dat de naamswijziging definitief was en dit was op het moment dat het koninklijk besluit zou zijn ingeschreven in de registers van de burgerlijke stand.

3. In reactie op het standpunt van de directeur van het LBIO liet verzoeker de Nationale ombudsman weten dat de beoordeling van de vraag of met de beslissing van 23 maart 2007 zijn alimentatieverplichting eindigde niet tot de bevoegdheid van het LBIO behoort. Volgens verzoeker had het LBIO niet moeten treden in het tussen partijen gerezen geschil over de interpretatie van de bewuste zinsnede in het verzoekschrift.

Verder gaf verzoeker aan dat mevrouw X in een schriftelijke reactie op het door hem ingestelde beroep had geschreven over "het in 1e instantie ingewilligde verzoek van de Dienst Justis" en "het in 2e instantie ingewilligde verzoek gehandhaafd bleef" waaruit volgens verzoeker valt af te leiden dat per april 2007 (de datum van de eerste inwilliging) aan de opgenomen zinsnede was voldaan. Dit bleek volgens verzoeker ook uit de beslissing van de minister van Justitie waarin werd gemeld dat het bezwaar kennelijk ongegrond was verklaard en het verzoek om geslachtsnaamwijziging werd ingewilligd.

Beoordeling

4. Het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van hun handelingen de relevante informatie verwerven. Dit vereiste brengt voor het LBIO mee dat het zich voorafgaand aan de overname van de inning van kinderalimentatie op de hoogte stelt van alle relevante feiten en omstandigheden.

5. Op grond van 1:408, tweede lid BW kan het LBIO de inning van de kinderalimentatie op verzoek van de ontvangstgerechtigde overnemen. De executoriale titel (de grosse) dient daartoe in handen van het LBIO te worden gesteld. Zodoende wordt het LBIO gemachtigd de inning over te nemen. In beginsel is het LBIO gehouden aan hetgeen in de uitspraak van de rechtbank over het betalen van kinderalimentatie is bepaald. Het is wel mogelijk dat partijen over het betalen van de kinderalimentatie (bijvoorbeeld over de hoogte van de kinderalimentatie of de verschuldigheid van de alimentatie) later afwijkende afspraken maken. Die afspraken moet het LBIO dan betrekken bij haar beoordeling de inning wel of niet over te nemen.

6. Ten aanzien van de vraag of het LBIO gerechtigd was de inning van de kinderalimentatie in deze zaak over te nemen, werpt verzoeker eigenlijk twee vragen op. De eerste vraag is of het LBIO wel bevoegd was om over de interpretatie van de bewuste zinsnede te oordelen en het tweede of het LBIO, in het geval het daartoe bevoegd is, juist heeft geoordeeld. Bij de beantwoording van deze vragen stelt de Nationale ombudsman voorop dat het LBIO geen uitspraken kan doen over de verschuldigheid van de alimentatie. Het LBIO kan dus geen wijziging aanbrengen in een bestaande alimentatieverplichting. Het kan er dus niet voor zorgen dat een alimentatieverplichting wordt gewijzigd of beëindigd. Dit kan alleen de rechter of partijen kunnen dit onderling met elkaar overeenkomen. Het LBIO is slechts een inningsorganisatie en beoordeelt inningsverzoeken. Op grond van de wet hoeft het LBIO inningsverzoeken slechts summier

te toetsen. Dit betekent niet dat het LBIO geen eigen verantwoordelijkheid heeft om te beslissen de inning wel of niet over te nemen. In dit kader heeft de Nationale ombudsman al eerder geoordeeld dat het de plicht is van het LBIO om onderzoek te doen naar alle relevante feiten en omstandigheden voordat het LBIO naar aanleiding van een inningsverzoek beslist en adviseert (zie hiertoe onder meer het eerder door de Nationale ombudsman uitgebrachte rapport 2004/306). Ook heeft de Nationale ombudsman al eerder het standpunt ingenomen (zie bijvoorbeeld rapport 2006/115) dat het LBIO een onbetwiste schriftelijke overeenkomst tussen partijen waarin partijen een ander bedrag aan alimentatie zijn overeengekomen dan het bedrag dat bij rechterlijke uitspraak is bepaald, wel degelijk in aanmerking moet nemen bij de beoordeling van een verzoek tot overname van de inning van kinderalimentatie.

7. In dit geval beroept verzoeker zich op een zinsnede in een door zijn ex-partner aan de Koningin gericht verzoek tot geslachtsnaamwijziging. Over de interpretatie hiervan verschillen hij en zijn ex-partner van mening waarbij het LBIO de opvatting hierover van verzoekers ex-partner als uitgangspunt heeft genomen. Verzoeker vraagt zich af of dit wel juist is. De Nationale ombudsman stelt vast dat het voor het LBIO, nadat verzoeker de betreffende brief van zijn ex-partner had toegestuurd, duidelijk was dat het in dit geval niet ging om een door beide partijen getekende overeenkomst waarin wordt gesproken over de beëindiging van de alimentatieverplichting, noch over een andere onderlinge afspraak tussen partijen over de voorwaarden voor beëindiging. Zoals gezegd betrof het een zinsnede in een door de alimentatiegerechtigde opgestelde brief. De Nationale ombudsman is van oordeel dat in het geval partijen over de interpretatie van een dergelijke opmerking van mening verschillen, de bedoeling van de opsteller hierbij doorslaggevend is en het is dan ook zorgvuldig dat het LBIO bij mevrouw X hiernaar navraag heeft gedaan. Die opvatting kan dan als uitgangspunt dienen bij de beslissing van het LBIO de inning wel of niet over te nemen. Dat de wederpartij, in dit geval verzoeker, het met de opvatting van de alimentatiegerechtigde niet eens is, is voor het LBIO geen beletsel de inningswerkzaamheden voort te zetten. Integendeel, in dit soort zaken gaat het heel vaak om ex-partners die het met elkaar oneens zijn over de inhoud van de alimentatieverplichting en de afspraken die daarover al dan niet later zijn gemaakt. Het zou geen recht doen aan de bedoelingen van de wetgever om juist een laagdrempelige voorziening in te stellen voor de inning van de kinderalimentatie, als het LBIO in al die gevallen moet terugtreden. Slechts in het geval er sprake is van een (nieuwe) rechterlijke uitspraak, van een onbetwiste tussen partijen overeengekomen regeling of van een vaststaande veranderde omstandigheid dat van invloed kan zijn op de grondslag van de alimentatieverplichting (zoals de omstandigheid dat een kind bij de alimentatieplichtige ouder is gaan wonen en aan dat adres ook staat ingeschreven) moet het LBIO zich terughoudend opstellen en deze feiten leidend laten zijn in haar beoordeling. Daarvan was in dit geval geen sprake zodat het LBIO een oordeel mocht geven over de zinsnede in het verzoekschrift waarbij de bedoeling daarmee van mevrouw X als uitgangspunt kon worden genomen.

Op dit punt is de onderzochte gedraging behoorlijk.

8. Ten aanzien van de uitleg die het LBIO aan de bewuste zinsnede heeft gegeven, oordeelt de Nationale ombudsman als volgt.

Het LBIO heeft in deze het standpunt van mevrouw X gevolgd. Die gaf in haar berichten namelijk aan dat zij vond dat de alimentatieverplichting van verzoeker pas eindigde op het moment dat de geslachtsnaam van de minderjarige was gewijzigd. Zoals hiervoor reeds is opgemerkt, vindt de Nationale ombudsman dat de opvatting van mevrouw X in deze bepalend mocht zijn nu zij de bedoelde zinsnede had opgenomen. Los daarvan is de Nationale ombudsman van oordeel dat het door het LBIO ingenomen standpunt ook niet meer dan logisch was. Doel van het door mevrouw X ingediende verzoekschrift was immers het wijzigen van de geslachtsnaam van de minderjarige. Daarmee wilde zij kennelijk de band tussen verzoeker en zijn zoon die er op die manier nog was, verbreken. Logisch gevolg hiervan voor haar was dat verzoeker dan ook geen alimentatie meer voor zijn zoon hoefde te betalen ("consequentheid"). Op die manier zouden verzoeker en zijn zoon niets meer met elkaar te maken (hoeven) hebben. Die relatie zou pas zijn verbroken op het moment dat de achternaam van de minderjarige daadwerkelijk was gewijzigd. Voor het wijzigen van een geslachtsnaam is een bepaalde procedure in het leven geroepen die is omschreven in artikel 1:7 BW (zie Achtergrond, onder 1.). Daaruit vloeit voort dat een geslachtsnaam door de Koning (en dus bij Koninklijk Besluit) wordt gewijzigd. Blijkens het zesde lid van dit artikel doet de minister van Justitie aan de Koning een voordracht "voor een koninklijk besluit strekkende tot inwilliging van een verzoek" tot geslachtsnaamwijziging. De minister van Justitie beslist dus alleen of een verzoek *wordt* ingewilligd (het moment van daadwerkelijke inwilliging ligt dus in de toekomst en hiervoor is klaarblijkelijk nog een handeling vereist), niet dat een verzoek *is* ingewilligd. Dit laatste kan alleen de Koning waartoe de minister een voordracht doet. Zolang dat Koninklijke Besluit er niet is, is een verzoek niet ingewilligd en is de geslachtsnaam niet gewijzigd. De wijziging komt dus bij Koninklijk Besluit tot stand en niet eerder. Is het koninklijk besluit eenmaal ondertekend, dan kost de administratieve verwerking (het aanpassen van de Gemeentelijke Basisadministratie) nog enige tijd. Zonder het Koninklijk Besluit heeft een beslissing van de minister van Justitie dat een verzoek om geslachtsnaam wordt ingewilligd geen enkel effect. Hiermee zou het door mevrouw X beoogde doel nooit worden bereikt waarvoor er voor haar ook geen reden was de alimentatieverplichting van verzoeker te laten beëindigen.

De Nationale ombudsman is dan ook van oordeel dat het LBIO een juiste uitleg heeft gegeven aan de door mevrouw X in het verzoekschrift opgenomen zinsnede, door te stellen dat de alimentatieverplichting van verzoeker pas eindigde op het moment dat de geslachtsnaam van de minderjarige was gewijzigd.

Ook op dit punt is de onderzochte gedraging behoorlijk.

II. Ten aanzien van de klacht dat het LBIO ten aanzien van de beëindiging van verzoekers betalingsverplichting steeds een wisselend standpunt heeft ingenomen.

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er verder over dat het LBIO hem eerst verzocht bewijsstukken aan te leveren waaruit duidelijk bleek dat mevrouw X afzag van kinderalimentatie, en vervolgens, nadat hij dit had gedaan, zei dat het erom ging dat het verzoek ingewilligd moest zijn. Over het moment waarop dit zou zijn werd steeds een wisselend standpunt ingenomen.

Verzoeker had dan ook het idee gekregen dat het LBIO onverkort bleef vasthouden aan haar eigen opvatting en zijn argumenten steeds zonder reden terzijde schoof.

2. De directeur van het LBIO gaf in zijn reactie op deze klacht aan "dat de zaakbehandelaar zich achteraf gezien enigszins onhandig heeft uitgelaten jegens verzoeker door te schrijven in de brief van 8 juni 2007 dat als u dat zwart op wit hebt zij het dossier zou moeten sluiten". Dit schreef zij zonder feitelijk kennis te hebben genomen van het verzoekschrift en zonder dat zij exact op de hoogte was van alle te volgen procedurestappen in de procedure tot naamswijziging. Het feit dat zij niet bekend was met de procedurestappen in een procedure tot geslachtsnaamswijziging was ook de reden dat zij zich wisselend had uitgelaten over per wanneer de alimentatieverplichting zou eindigen. In zoverre acht de directeur de klacht gegrond waarbij hij wel opmerkte dat uit de brieven van de zaakbehandelend medewerker wel degelijk haar werkelijke intenties opgemaakt konden worden.

3. Verzoeker liet de Nationale ombudsman vervolgens weten dat hij uit de reactie van de directeur van het LBIO opmaakte dat de zaakbehandelaar niet voldoende geschikt was om in deze kwestie een oordeel te vellen. Toch was dit gebeurd hetgeen tot een onterechte incassoprocedure heeft geleid waarin hij een bedrag van € 4.509,13 heeft moeten betalen.

Beoordeling

4. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien. Dit betekent onder meer dat de boodschap die de overheid aan de burger wil overbrengen eenduidig dient te zijn. Hiertoe dient een bestuursorgaan duidelijk te zijn in zijn communicatie en woordkeuze zodat verwarring wordt voorkomen.

5. In antwoord op verzoekers stelling in zijn brief van 5 juni 2007 dat zijn ex-partner in het door haar ingediende verzoekschrift tot geslachtsnaamswijziging heeft gezegd dat zij afzag van kinderalimentatie indien het verzoek werd toegekend, vroeg het LBIO verzoeker of hij dit zwart op wit had. Als dat zo was, zou het dossier worden gesloten. Nadat verzoeker het

verzoekschrift had toegestuurd, antwoordde het LBIO dat uit navraag bij de gemeentelijke basisadministratie was gebleken dat de achternaam van verzoekers zoon nog niet was gewijzigd zodat verzoeker nog gewoon alimentatie was verschuldigd. Verzoeker maakte hiertegen bezwaar waarop hem werd meegedeeld dat het LBIO contact had opgenomen met de rechtbank waaruit duidelijk was geworden dat verzoeker beroep had ingesteld tegen de naamswijziging. Verzoekers zoon had nog steeds de achternaam van verzoeker zodat hij alimentatieplichtig was. Daarop liet verzoeker opnieuw weten het niet met de zienswijze van het LBIO eens te zijn. Het LBIO berichtte verzoeker vervolgens dat de ex-partner van verzoeker afzag van alimentatie "zodra de naamswijziging erdoor is". Vervolgens meldt het LBIO in een brief van 1 augustus 2007 dat zodra een "officiële brief van de rechtbank wordt ontvangen waar duidelijk in staat dat de naam is gewijzigd, het dossier zal worden gesloten." Vervolgens neemt het LBIO op 23 augustus 2007 de inning over.

Daarop neemt het LBIO steeds het standpunt in dat zolang de naamswijziging "niet rond" is, verzoeker moet betalen.

Pas in de klachtafhandeling van 6 november 2007 merkt het LBIO op dat het LBIO op basis van de brief van mevrouw X het dossier niet had kunnen sluiten. Verder geeft het LBIO in die brief aan dat het LBIO zijn bemoeienis pas zal beëindigen op het moment dat de naamswijziging is ingeschreven in de registers van de burgerlijke stand.

6. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat het LBIO - na overleg met mevrouw X - van oordeel was dat mevrouw X pas afzag van haar recht op kinderalimentatie op het moment dat de door haar verzochte naamswijziging daadwerkelijk was doorgevoerd. Volgens het LBIO was dit op het moment dat het daartoe benodigde koninklijk besluit zou zijn ingeschreven in de registers van de burgerlijke stand. Aan verzoeker is dit echter niet duidelijk gemaakt. Niet alleen werd steeds geschreven dat de zaak "rond" moest zijn zonder dat daarbij duidelijk en eenduidig werd aangegeven op welk moment dit dan zou zijn, maar ook werd nagelaten aan te geven dat dit conform de uitdrukkelijke bedoeling van mevrouw X was. Nu leek het erop dat het LBIO bepaalde wat mevrouw X met haar zinsnede bedoelde terwijl dit niet zo was. De Nationale ombudsman kan zich voorstellen dat dit tot grote onduidelijkheid en frustratie bij verzoeker heeft geleid waardoor hij en het LBIO steeds verder tegenover elkaar zijn komen te staan. Verzoeker voelde zich niet gehoord, noch begrepen en dacht dat hij het LBIO van zijn standpunt moest overtuigen. Het was dan ook beter geweest als het LBIO reeds vanaf het begin duidelijk had gemaakt dat verzoeker aan de bewuste zinsnede een andere uitleg gaf dan mevrouw X en dat voor het LBIO de bedoelingen van mevrouw X leidend waren nu het een door haar opgestelde brief betrof. Vervolgens had het LBIO het standpunt van mevrouw X duidelijk aan verzoeker uiteen moeten zetten waarbij hem de gelegenheid was geboden de ontstane betalingsachterstand te voldoen. Ook had het LBIO verzoeker moeten doorverwijzen naar de rechter in het geval hij het oneens bleef met het standpunt van mevrouw X waarbij hem overigens duidelijk gemaakt had moeten worden dat die stap de inning niet zonder meer

zou opschorten. Doordat het LBIO in zijn informatieverstrekking niet duidelijk en consistent is geweest, heeft het in strijd gehandeld met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

III. . Ten aanzien van de klacht dat het LBIO geen navraag heeft gedaan bij de ex-echtgenote van verzoeker.

Bevindingen

1. Verzoeker vindt het verder niet juist dat het LBIO naar aanleiding van zijn stelling dat uit het verzoekschrift tot geslachtsnaamwijziging duidelijk bleek dat mevrouw X afstand had gedaan van kinderalimentatie zodra dit verzoek was ingewilligd, niet eerst navraag heeft gedaan bij mevrouw X naar haar bedoeling met die zinsnede maar daaraan haar eigen interpretatie heeft gegeven en vervolgens de inning van de alimentatie heeft overgenomen.

2. De directeur van het LBIO gaf in reactie op deze klacht aan deze niet gegrond te achten omdat de zaakbehandelaar voorafgaand aan de overname van de inning wel degelijk contact heeft opgenomen met de ex-partner van verzoeker. Met name de brief van mevrouw X van 3 augustus 2007 liet weinig aan duidelijkheid over, aldus de directeur. Hierover had de zaakbehandelaar mevrouw X overigens ook al op 20 juni 2007 telefonisch gesproken.

3. Bij de door het LBIO aan de Nationale ombudsman toegezonden stukken bevindt zich een telefoonnotitie van 20 juni 2007. Daaruit blijkt dat de behandelend medewerker van het LBIO op 20 juni 2007 telefonisch heeft gesproken met mevrouw X waarbij het volgende is besproken:

"Y zijn achternaam is nog niet veranderd volgens OG (ontvangstgerechtigde; No). Dus BP (betalingsplichtige; No) moet nog betalen, hij is zelf in hoger beroep gegaan tegen die wijziging."

Beoordeling

4. Uit de door het LBIO overgelegde telefoonnotitie wordt duidelijk dat de zaakbehandelend medewerker van het LBIO na ontvangst van het door verzoeker toegezonden verzoekschrift tot geslachtsnaamwijziging telefonisch contact heeft opgenomen met mevrouw X. Daarbij heeft mevrouw X aangegeven dat zij wilde dat de alimentatieplicht van verzoeker pas zou eindigen als de achternaam van de betrokken minderjarige daadwerkelijk was gewijzigd. Hieruit blijkt dat de betreffende medewerker van het LBIO voorafgaand aan de overname van de inning wel degelijk bij mevrouw X is

nagegaan wat zij met de bewuste zinsnede uit het verzoekschrift bedoelde.

Deze klacht van verzoeker mist derhalve feitelijke grondslag.

Het voorgaande laat echter onverlet dat het niet juist van het LBIO is geweest, zoals hiervóór onder

II Beoordeling

is genoemd, dat het LBIO niet duidelijk aan verzoeker heeft gecommuniceerd dat hierover met mevrouw X was gesproken en dat haar bedoeling op dit punt leidend was.

IV. Ten aanzien van het zich rechtstreeks tot verzoeker wenden in plaats van zijn advocaat.

1. In zijn verzoekschrift aan de Nationale ombudsman klaagde verzoeker er verder over dat hij van het LBIO een brief had ontvangen terwijl zijn advocaat zich reeds tot het LBIO had gewend en op antwoord wachtte op zijn brief die hij daartoe aan het LBIO had gestuurd.
2. In antwoord op deze klacht gaf de directeur van het LBIO aan dat uit de brieven van verzoekers advocaat van 16 juli 2007 en 30 juli 2007 niet ondubbelzinnig blijkt dat hij zich als gemachtigde stelde, dat verzoeker aan zijn adres woonplaats koos, noch dat er voortaan uitsluitend met hem moest worden gecorrespondeerd. De directeur vond het dan ook niet onjuist dat de zaakbehandelaar, na het uitblijven van een reactie van de advocaat op de brief van 1 augustus 2007 van het LBIO aan hem, verzoeker had geschreven dat het LBIO de inning overnam. Daarbij merkte hij wel op dat het beter zou zijn geweest indien aan de advocaat een afschrift van de brief aan verzoeker was gestuurd. De klacht acht hij niet gegrond.
3. Verzoeker gaf in reactie aan dat zijn advocaat in zijn brief van 16 juli 2007 duidelijk had gezegd dat hij verzoeker bijstond in deze zaak. Verder merkte hij nog op dat hij, noch zijn advocaat een brief van 1 augustus 2007 van het LBIO hadden ontvangen.
4. In de door het LBIO aan de Nationale ombudsman toegezonden stukken bevindt zich een brief van 16 juli 2007 van een advocaat aan het LBIO met de volgende inhoud:

"Geachte mevrouw,

Tot mij heeft zich gewend de heer K. met het verzoek hem bij te staan in opgemelde zaak. Ik verzoek u mij uitstel te verlenen voor het inzenden van een reactie met een termijn van een week".

Blijkens het ontvangststempel op de brief, heeft het LBIO deze brief op 17 juli 2007 ontvangen.

5. In reactie op deze brief verleende het LBIO de advocaat uitstel tot eind juli voor het versturen van een reactie.

6. De advocaat van verzoeker reageerde vervolgens per brief van 30 juli 2007 (door het LBIO ontvangen op 1 augustus 2007) welke brief hij diezelfde dag ook faxte aan het LBIO (en die door het LBIO die dag ook is ontvangen). In die brief spreekt de advocaat meermalen over "cliënt", daarbij doelende op de heer K.

7. Het LBIO reageerde per brief van 1 augustus 2007 op de brief van verzoekers advocaat. Daarbij werd de advocaat verzocht een officiële brief van de rechtbank toe te sturen waaruit duidelijk bleek dat de achternaam van de minderjarige was gewijzigd.

8. Per brief van 23 augustus 2007 berichtte het LBIO verzoeker dat het de inning van de kinderalimentatie overnam.

Beoordeling

9. Het vereiste van correcte bejegening houdt onder meer in dat overheidsinstanties burgers als mens respecteren en hen beleefd behandelen. Dit vereiste brengt met zich mee dat ambtenaren tijdens hun contacten met burgers de in het maatschappelijk verkeer geldende beleefdheidsvormen in acht nemen. Dit betekent onder meer dat als zich namens de burger een belangenbehartiger stelt, de overheid die burger niet meer rechtstreeks benadert, maar dat doet via de intermediair tenzij de intermediair daarin toestemt. Dit klemmt temeer wanneer het gaat om een advocaat.

10. Krachtens artikel 2:1 Awb kan iedereen zich ter behartiging van zijn belangen in het verkeer met bestuursorganen laten bijstaan of door een gemachtigde laten vertegenwoordigen. Op grond hiervan geldt het recht om zich te doen bijstaan in elk contact met de overheid, dus niet alleen in bezwaar- of beroepsprocedures. Aan de deskundigheid van een raadsman of gemachtigde worden geen bijzondere eisen gesteld. Dit betekent dat ook een arts, familielid of vrijwilliger als zodanig kan optreden. De keuze ligt bij degene die zich laat bijstaan. Ook aan de wijze waarop een advocaat of gemachtigde zich als zodanig aan de overheid kenbaar maakt zijn geen nadere eisen gesteld. Verwacht mag worden dat een advocaat of gemachtigde in ieder geval duidelijk maak wie hij is en namens wie hij optreedt. Meer eisen behoeven hieraan niet te worden gesteld. De argumentatie van het LBIO dat uit de brieven van de advocaat van verzoeker niet ondubbelzinnig bleek dat hij zich als gemachtigde stelde, noch dat daaruit duidelijk werd dat verzoeker aan het adres van de advocaat "woonplaats had gekozen", gaat dus niet op. Het feit dat de advocaat duidelijk had gemaakt dat verzoeker hem had gevraagd zijn belangen te behartigen was voldoende. Het gevolg hiervan had moeten zijn dat vanaf

dat moment de correspondentie (mede) aan de gemachtigde had moeten worden gericht. Het LBIO had na de eerste brief van de advocaat van 16 juli 2007 de correspondentie dus rechtstreeks aan hem moeten richten dan wel hem steeds gelijktijdig een afschrift moeten sturen. Nu dit niet is gebeurd heeft het LBIO op dit punt in strijd gehandeld met het vereiste van correcte bejegening.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

V. Ten aanzien van de klachtbehandeling

Bevindingen

1. Verzoeker merkt in zijn verzoekschrift aan de Nationale ombudsman op dat de directeur van het LBIO ervan af heeft gezien hem op zijn klacht te horen omdat hij verzoekers klacht kennelijk ongegrond vond. Volgens verzoeker komt die afdoeningsbrief van de directeur "wederom suggestief en tendentius over". Vervolgens geeft verzoeker aan op welke punten de brief onjuist is en welke feiten zijn inziens zijn verdraaid. Verzoeker eindigt de brief met de opmerking dat de beslissing van de directeur om zijn klacht ongegrond te verklaren is gebaseerd op "verdraaide feiten en misinterpretaties van zowel mijn brieven als de toezeggingen van mevrouw Y" (medewerker van het LBIO; No). Verder vond verzoeker de door de directeur gekozen formulering suggestief en tendentius terwijl deze zich juist onbevooroordeeld en objectief had moeten opstellen.

2. Het LBIO liet in reactie op deze klacht weten dat de klacht van verzoeker als kennelijk ongegrond was afgedaan waarbij verzoeker niet was gehoord omdat de klachtbehandelaar van mening was dat de klacht duidelijk was en dat het gezien de uitvoerige toelichting van verzoeker niet viel te verwachten dat tijdens een hoorzitting nieuwe feiten en/of omstandigheden naar voren zouden komen die tot een ander oordeel zouden leiden. Er bestond een principiële verschil van inzicht over de uitleg van een zinsnede in het verzoekschrift geslachtsnaamwijziging, de uitlatingen hieromtrent van de zaakbehandelaar en de beslissing van het LBIO de incasso over te nemen. Deze klachten hingen samen en hadden volgens de directeur tot doel dat het LBIO de incasso zou staken. Daarom is de keuze gemaakt in de klachtafhandelingsbrief uitvoerig en gemotiveerd uiteen te zetten waarom het LBIO de overname van de inning wel vond gerechtvaardigd. Desondanks zag de directeur bij nader inzien in, dat de formulering van de klacht in de brief van 6 november 2007 wel heel summier en slechts in hoofdlijnen was weergegeven en dat op enkele specifieke klachten niet was gereageerd. Hij gaf aan dat een toelichting van verzoeker op zijn klacht tijdens een hoorzitting wellicht tot een betere klachtformulering zou hebben geleid. Dat de klacht zonder het houden van een hoorzitting was afgedaan, vond hij achteraf niet de meest gelukkige keuze. In zoverre vond hij de klacht gegrond.

Beoordeling

3. Het vereiste van hoor en wederhoor houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van een handeling of beslissing betrokkenen die daarbij een belang hebben in staat stellen te worden gehoord. Dit betekent dat een bestuursorgaan burgers in verschillende situaties in de gelegenheid moet stellen om voor hun belangen op te komen. In het kader van klachtbehandeling moet een bestuursorgaan de klager daadwerkelijk in de gelegenheid stellen te worden gehoord.

4. In de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is neergelegd aan welke eisen een behoorlijke procedure ter behandeling van klachten moet voldoen. Artikel 9:10 Awb (zie Achtergrond, onder 2.) bepaalt dat het bestuursorgaan bij de behandeling van een klacht zowel klager als degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft, in de gelegenheid stelt om te worden gehoord. Blijkens de Memorie van Toelichting bij dit artikel vormt de hoorplicht een essentieel onderdeel van de schriftelijke klachtprocedure en wordt het horen om meerdere redenen van belang geacht. Zo wordt aangevoerd dat het horen ertoe kan dienen om nadere informatie te krijgen. Tevens dient het horen de waarheidsvinding. Verder bestaat door middel van het horen van beide partijen de gelegenheid om naar een oplossing te zoeken voor de problemen die ten grondslag liggen aan de klacht, en kunnen partijen op elkaars standpunt reageren. Door uitwisseling van informatie en wederzijdse inzichten tijdens het horen kan ten slotte een belangrijke doelstelling van de klachtprocedure, te weten herstel van het geschonden vertrouwen in het bestuur worden bewerkstelligd, ook als de klager geen gelijk krijgt. Van het horen kan gelet op het belang ervan slechts in een beperkt aantal gevallen worden afgeweken, zo vervolgt de Memorie van Toelichting. Deze gevallen zijn in het tweede lid van artikel 9:10 weergegeven. Hier staat dat van het horen van de klager kan worden afgezien indien de klacht kennelijk ongegrond is dan wel indien de klager heeft verklaard geen gebruik te willen maken van het recht te worden gehoord. Uit de wetgevingssystematiek volgt dat het bestuursorgaan ook niet behoeft te horen zodra het bestuursorgaan naar tevredenheid van de klager aan diens klacht tegemoet is gekomen (artikel 9.5 Awb), dan wel indien niet is voldaan aan de ontvankelijkheidsvereisten, neergelegd in artikel 9:4 Awb, of indien het bestuursorgaan besluit een klacht buiten behandeling te laten op grond van een van de gronden, zoals neergelegd in artikel 9:8 Awb.

5. Uit het voorgaande volgt dat een overheidsinstantie klagers niet hoeft te horen in het geval de klacht kennelijk ongegrond wordt verklaard. Van die mogelijkheid heeft het LBIO in dit geval gebruik gemaakt. De vraag is echter of het LBIO de klacht terecht kennelijk ongegrond heeft verklaard. Om in dit soort gevallen van het horen af te kunnen zien, mag er geen twijfel bestaan over de feiten en moeten die dus onbetwistbaar vaststaan. Een voorbeeld hiervan is een klacht over het uitblijven van de tijdige beantwoording van een brief terwijl de daarvoor geldende beantwoordingstermijn nog niet is verstreken. Het antwoord op de klacht moet dus zonder nader onderzoek te geven zijn waarbij het overigens niet gaat om het persoonlijke subjectieve oordeel van degene die de klacht behandelt maar om het oordeel dat redelijk denkende mensen met elkaar zullen delen.

6. In dit geval verschilden verzoeker en het LBIO van mening over de interpretatie van een zinsnede in het door de ex-partner van verzoeker ingediende verzoekschrift tot geslachtsnaamwijziging. Verder was er verschil van mening over de door de zaakbehandelaar gedane toezegging over sluiting van het dossier. Ook klaagde verzoeker over het optreden van en de bejegening door de behandelend medewerker van het LBIO. Ten aanzien van al deze klachten kan niet worden gesteld dat de feiten onbetwistbaar vast stonden. Dit betekent dat de directeur verzoeker (maar overigens ook de behandelend onderzoeker) had moeten horen alvorens op de klacht te beslissen. Daarmee had, zoals de directeur in zijn reactie al heeft aangegeven, eveneens voorkomen kunnen worden dat verzoekers klachten te beperkt zijn opgevat waarmee geen recht is gedaan aan zijn klacht. De klacht van verzoeker had dan ook niet als kennelijk ongegrond kunnen worden afgedaan. Door in dit geval van het horen af te zien, heeft het LBIO het vereiste van hoor en wederhoor geschonden.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Slotbeschouwing

Zoals de Nationale ombudsman in zijn verslag over 2008 heeft opgemerkt, is het hem opgevallen dat het LBIO veelvuldig klachten kennelijk ongegrond verklaart die zich daartoe niet lenen. Het lijkt erop dat het LBIO klachten kennelijk ongegrond verklaart als zij vindt dat klagers geen gelijk hebben. Dit is echter geen juiste werkwijze. Zoals hiervoor reeds is genoemd, is een klacht kennelijk ongegrond als al op voorhand zonder enig verder onderzoek, op grond van door de klager beschikbaar gestelde gegevens, de feiten vaststaan en op basis daarvan de klacht kan worden afgedaan. Over die feiten en met name ook de *interpretatie* daarvan mag geen meningsverschil bestaan. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn bij een klacht over de lange duur van de behandeling, terwijl de behandeltermijn nog niet is verstreken. Het is verder belangrijk dat klachten niet te lichtvaardig kennelijk ongegrond worden verklaard. Een gevolg van het kennelijk ongegrond verklaren van de klacht is namelijk dat klagers niet worden gehoord. Dit niet worden gehoord kan tot een verdere escalatie van het conflict leiden. Wanneer er geen sprake van is dat het ongenoegen op een vrij eenvoudige manier kan worden opgelost, zal er bij de klager namelijk vaak de behoefte bestaan om de klacht mondeling nader toe te lichten. Dat kan zijn omdat men bang is dat een en ander schriftelijk onvoldoende is overgekomen, en/of omdat men graag of zelfs liever rechtstreeks contact wil hebben met de betreffende overheidsinstantie. Het kennelijk ongegrond verklaren leidt dan ook al snel tot onvrede omdat men zich niet begrepen voelt. Illustratief zijn de kwalificaties die verzoeker geeft van de brief die hij van de directeur ontving (suggestief en tendentius, met verdraaide feiten en misinterpretaties). Bovendien is de kans groot dat geen recht wordt gedaan aan de daadwerkelijke klacht van de burger omdat niet eerst is nagevraagd waarover hij nu precies klaagt en wat hij met zijn klacht wil bereiken.

Omdat de Nationale ombudsman in de wijze waarop het LBIO klachten kennelijk ongegrond verklaart sinds het uitbrengen van zijn verslag over 2008 geen verandering heeft gezien, ziet de Nationale ombudsman reden de directeur van het LBIO de aanbeveling te doen maatregelen te treffen waardoor wordt gewaarborgd dat de interne klachtbehandeling plaatsvindt op de in de Algemene wet bestuursrecht voorgeschreven wijze en alleen klachten ongegrond worden verklaard die zich daarvoor lenen (dus indien over de feiten en interpretatie daarvan geen meningsverschil bestaat).

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van LBIO te Rotterdam, is:

gegrond ten aanzien van:

het innemen van een steeds wisselend standpunt, wegens het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking;

het zich rechtstreeks tot verzoeker wenden in plaats van tot zijn advocaat, wegens schending van het vereiste van correcte bejegening;

de klachtafhandeling wegens schending van het vereiste van hoor en wederhoor.

niet gegrond ten aanzien van:

- het overnemen van de inning.

De klacht dat het LBIO geen navraag heeft gedaan bij de ex-echtgenote van verzoeker mist feitelijke grondslag.

Aanbeveling

De directeur van het LBIO wordt in overweging gegeven om maatregelen te treffen waardoor wordt gewaarborgd dat de interne klachtbehandeling plaatsvindt op de in de Algemene wet bestuursrecht voorgeschreven wijze en alleen die klachten kennelijk ongegrond worden verklaard die zich daartoe lenen en klagers in de overige gevallen gelegenheid krijgen hun klacht mondeling toe te lichten.

Onderzoek

Op 8 november 2007 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer K. uit Amsterdam met een klacht over een gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO) uit Rotterdam. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de directeur van het LBIO, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de directeur verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Ook werden hem een aantal vragen gesteld.

In het kader van het onderzoek werd betrokkenen verzocht op de bevindingen te reageren.

Tijdens het onderzoek kregen het LBIO en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. Noch verzoeker noch de directeur van het LBIO gaf binnen de gestelde termijn een reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Het verzoekschrift van 8 november 2007 met bijlagen;
2. De brief van verzoeker van 13 november 2007 met bijlagen;
3. De schriftelijke reactie van het LBIO van 3 juni 2008 met daarbij gevoegd het door het LBIO opgebouwde dossier met onder andere de correspondentie tussen verzoeker en het LBIO en telefoonnotities;
4. De schriftelijke reactie van verzoeker van 29 juni 2008.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Burgerlijk Wetboek

Artikel 1:7

"1. De geslachtsnaam van een persoon kan op zijn verzoek, of op verzoek van zijn wettelijke vertegenwoordiger, door de Koning worden gewijzigd.

2. Hij wiens geslachtsnaam of voornamen niet bekend zijn, kan de Koning verzoeken voor hem een geslachtsnaam of voornamen vast te stellen.
3. Een wijziging of vaststelling van de geslachtsnaam door de Koning heeft geen invloed op de geslachtsnaam van de kinderen van de betrokken persoon die voor de datum van het besluit meerderjarig zijn geworden of die niet onder zijn gezag staan.
4. Een wijziging of vaststelling van de geslachtsnaam door de Koning blijft in stand niettegenstaande een latere erkenning of gerechtelijke vaststelling van het vaderschap.
5. Bij algemene maatregel van bestuur worden regelen gesteld betreffende de gronden waarop de geslachtsnaamswijziging kan worden verleend, de wijze van indiening en behandeling van verzoeken als in het eerste en het tweede lid bedoeld en betreffende het voor wijziging van de geslachtsnaam verschuldigde recht.
6. Indien Onze Minister van Justitie voornemens is een voordracht te doen voor een koninklijk besluit strekkende tot inwilliging van een verzoek als bedoeld in het eerste of tweede lid, deelt hij dit voornemen schriftelijk mee aan de verzoeker en degene wiens geslachtsnaam is verzocht, alsmede, indien het verzoek op de geslachtsnaam van een minderjarige betrekking heeft, zijn ouders en degene aan wie de minderjarige de geslachtsnaam, waarvan wijziging is verzocht, rechtstreeks ontleent. De schriftelijke mededeling van het voornemen."

Artikel 1: 408

- "1. Een uitkering tot voorziening in de kosten van verzorging en opvoeding of tot voorziening in de kosten van levensonderhoud en studie, waarvan het bedrag in een rechterlijke beslissing, daaronder begrepen de beslissing op grond van artikel 822, eerste lid, onder c, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, is vastgelegd, wordt ten behoeve van de minderjarige aan de ouder die het kind verzorgt en opvoedt of aan de voogd onderscheidenlijk aan de meerderjarige betaald.
2. Op verzoek van een gerechtigde als bedoeld in het eerste lid, van een onderhoudsplichtige dan wel op gezamenlijk verzoek van een gerechtigde en onderhoudsplichtige neemt het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen de invordering van de onderhoudsgelden op zich. De executoriale titel wordt daartoe door de onderhoudsgerechtigde in handen gesteld van dit Bureau. De overhandiging daarvan machtigt het Bureau tot het doen van de invordering, zo nodig door middel van executie.
3. Kosten van invordering door het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen worden verhaald op de onderhoudsplichtige, onverminderd de kosten van gerechtelijke vervolging en executie. Het verhaal van kosten vindt plaats door wijziging van het bedrag, bedoeld in het eerste lid, volgens bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels.

4. Tot invordering op verzoek van een onderhoudsgerechtigde wordt slechts overgegaan, indien de gerechtigde ter gelegenheid van de indiening van het verzoek aannemelijk heeft gemaakt dat binnen ten hoogste zes maanden voorafgaande aan de indiening van het verzoek de onderhoudsplichtige ten aanzien van ten minste één periodieke betaling tekort is geschoten in zijn verplichtingen. In deze gevallen geschiedt de invordering van bedragen die verschuldigd zijn vanaf een tijdstip van ten hoogste zes maanden voorafgaande aan de indiening van het verzoek.

5. Alvorens tot invordering met verhaal van kosten over te gaan wordt de onderhoudsplichtige bij brief met bericht van ontvangst in kennis gesteld van het voornemen daartoe en de reden daarvoor, alsmede van het bedrag inclusief de kosten van invordering. De raad wordt bevoegd tot invordering over te gaan op de veertiende dag na de verzending van de brief.

6. De invordering die op verzoek van de onderhoudsgerechtigde geschiedt, eindigt slechts, indien gedurende ten minste een half jaar regelmatig is betaald aan het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen en er geen bedragen meer verschuldigd zijn als bedoeld in het vierde lid, tweede volzin. De termijn van een half jaar wordt telkens verdubbeld, indien een voorgaande termijn van invordering ook op verzoek van de onderhoudsgerechtigde was aangevangen.

7. Een invordering die geldt op het tijdstip van het meerderjarig worden van het kind, wordt ten behoeve van de meerderjarige voortgezet, tenzij deze op zijn verzoek wordt beëindigd.

8. De tenuitvoerlegging van een executoriale titel betreffende de betaling van de kosten van verzorging en opvoeding of levensonderhoud en studie geschiedt met inachtneming van de wijziging, bedoeld in het derde lid.

9. Invorderingen die tien jaren nadat de minderjarige de leeftijd van een en twintig jaren heeft bereikt, nog niet door het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen zijn verwezenlijkt, mogen worden beëindigd. De onderhoudsgerechtigde wordt hiervan schriftelijk op de hoogte gesteld.

10. Een betaling door de onderhoudsplichtige strekt in de eerste plaats in mindering van de kosten, bedoeld in het derde lid, vervolgens in mindering van eventueel verschenen rente en ten slotte in mindering van de verschuldigde onderhoudsgelden en de eventueel lopende rente.

11. Het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen draagt zorg, dat de gelden die ten behoeve van het onderhoud van minderjarigen worden uitgekeerd, aan de daarop rechthebbenden worden uitbetaald. Indien uitbetaling plaatsvindt aan een gemeente als rechthebbende, wordt op de aan het Bureau uitgekeerde gelden een door Onze Minister van Justitie te bepalen deel in mindering gebracht ter bestrijding van de kosten welke met

de invordering van de gelden zijn gemoeid.

12. Artikel 243, tweede tot en met vierde lid, is van overeenkomstige toepassing."

Algemene wet bestuursrecht

Artikel 2:1

"1. Een ieder kan zich ter behartiging van zijn belangen in het verkeer met bestuursorganen laten bijstaan of door een gemachtigde laten vertegenwoordigen.

2. Het bestuursorgaan kan van een gemachtigde een schriftelijke machtiging verlangen."